

NYHETSBREV FRA NETI NR. 1 – 2006

Kjære medlemmer. Her kommer vårt første nyhetsbrev i 2006. På tide å gjøre oss levende igjen og gi dere medlemmer nyttig informasjon gjennom disse nyhetsbrevne som undertegnede har påtatt seg ansvaret for. Nyhetsbrevet erstatter våre tidligere medlemsblader som ble for dyre for organisasjonen til å trykke og å sende ut. Håper på forståelse for det.

Meningen er å produsere mellom 8-12 nyhetsbrev i 2006 og her kommer det første. De som ikke har mailadr, får det tilsendt i posten. Nyhetsbrevne kommer til å inneholde oppdatert informasjon rundt UFO-fenomenets mange sider, intervjuer, tilbakeblikk på hva som har skjedd, aktiviteter som skal skje i 2006, møter, info fra medlemmer m.m.

Ansvarlig redaktør, Kjell Arne Høviskeland, ønsker tilbakemeldinger fra dere med synspunkter på innholdet i nyhetsbrevne, kanskje dere savner noe, har eget stoff dere vil dele med andre, ros & ris m.m. Send dette til min mailadr: kaotisk6@online.no eller i brevpost: Kjell Arne Høviskeland, Rute 571, 2850 Lena. Tlf. 4734 8316. Mitt mål er at nyhetsbrevne skal bli bedre og bedre for hvert nummer som gis ut! **De av dere som ikke jeg har fått tak i på telefon og som har mailadr, kan du/dere sende den på den oppgitte mailadr jeg har i løpet av kort tid??? Takk på forhånd!**

Først kan vi begynne med styresammensetningen slik den er i dag frem til årsmøtet i mars måned 2006:

Leder: Torgeir Sjøstrøm Hansen, Sæbøvågen (utenfor Bergen) på valg
Styremedlem: Kjell Arne Høviskeland, Lena (nær Gjøvik)
Styremedlem: Kitty H.B.Kristiansen, Sæbøvågen (utenfor Bergen) på valg
Styremedlem: Tore Alfstad, Oslo
Styremedlem: Nina Wesseltoft, Oslo

1.varamedlem: Berit Oftedal, Oslo
2.varamedlem: Kari Mala, Oslo
3.varamedlem: Angelica Sverdrup, Bergen på valg

Valgkomité:

Leder: Terje Gustavsen, Oslo
Medlem: Rune Øverby, Espå (nær Hamar)
Medlem: Erik Jåstad, Nesttun (Bergen)
Vara til valgkomiteen: Kristin Marhaug, Fyllingsdalen (Bergen)

Alle i valgkomiteen er på valg. Årsmøteinnkalling blir sendt ut til alle betalende medlemmer. Årsmøtet 2006 finner sted på Geilo etter planen.

Hva skjer i 2006? Møter i Oslo og på Raufoss skjer jevnlig. I Oslo er det som regel 2. mandagen i hver måned og initiativtaker er Berit Oftedal som kan nås på tlf. 4820 5137 der du får vite hvor møtene til enhver tid finner sted.

På Raufoss tar du kontakt med Kjell Arne Høviskeland på tlf. 4734 8316 for å høre når neste møte avholdes. På Raufoss foregår møtene hjemme hos hver enkelt deltaker på rundgang. I Oslo skjer det som regel på en koselig kafé.

Vi skal også forsøke å arrangere et UFO-Treff for våre medlemmer en langweekend mellom Bergen og Oslo, mulig på Geilo/Gol, med foredragsholdere innenlands og der vi møtes for å snakke sammen om det emnet som vi er opptatt og interessert i: UFO. Vi starter en torsdagsettermiddag/kveld og avslutter søndagen. Alternativt starter vi fredagen. Kommer tilbake til mer info når det foreligger, planen er at dette skal gjennomføres i juni, august eller september måned.

Vi håper også å få til en fellestur til Hessdalen, nord for Røros, for å speide etter UFO og for å ta en prat med innbyggerne der bl.a. Bjarne Lillevold, som selv har sett over 64 UFO-observasjoner i bygda som er så kjent for fenomenet. Her er det snakk om august måned i samarbeid med Erling Strand.

Undertegnede Kjell Arne Høviskeland, har tatt på seg hovedansvaret for å prøve å få dette til vedr. de nevnte turene i tillegg til nyhetsbrevene.

NETI jobber også med å få laget til en informasjonspakke som skal gis til utvalgte interessante personer i Norge for å informere om UFO-fenomenet slik at en kan få ut oppdatert info til de som bør påvirkes til å gjøre noe med dette. Flere i styret jobber med oversettelse av stoff, sette sammen filmklipp til en DVD og vi håper å bli ferdig med denne informasjonspakken til september 2006.

UFO-OBSERVASJONER I HESSDALEN 2005. Etter tidligere tillatelser fra UFO-Norge kommer her noen observasjoner som fant sted i UFO-bygda Hessdalen i 2005:

Dato: 12.08.2005 **Klokken:** 01:45 (på natta) **Sted:** Riasten, ca. 2 mil nord-øst for Ålen

Observatør: Bjørn Holden

Bjørn Holden var på setra si, som ligger på Riasten, på veien mellom Ålen og Tydal. Han våknet 01:45, fordi hunden var meget urolig. Han stod opp og fikk se en kraftig lyskule rett over bakken, like bak høyspenten (ledning med høy spenning), ved veien. Bjørn Holden har utsikt mot vest, mot vegen. Han så lyset komme fra veien og bevege seg mot setra, der Bjørn var. Det beveget seg altså østover. Lyset var eggformet og like stort som fjøset, som er 15x7 meter. Det var et intens gulhvitt lys, med et grønnskjær i ytterkant. Bakken under lyset ble lyst opp. Bjørn mener at det lyste kun nedover mot bakken, ikke oppover. Lyset beveget seg rett over setra. Bjørn var inni setra og så lys komme igjennom taket (!). Det var et lite område i taket som lyste. Det så ut som en stråle som kom gjennom taket. Strålen var smal, ca. en meter i diameter. Rommet ble lyst opp. Det er torvtak på setra. Bjørn synes dette var det mest underlige ved hele observasjonen. Lysfenomenet svingte så mot syd. Da det var kommet til fjellet (Gjervolla), snudde det og gikk mot nord. Det gikk da østenfor setra, mot nord. Lyset gikk i bakkant av høyden Liavollen, som ligger nærmest setra, og i forkant av høyden Melevolden, som ligger litt lenger bak. Da det beveget seg mot nord steg det litt oppover og øket farten. Det forsvant bak fjellene i nordvest. Total observasjonstid var 10 minutter. *Ref. Bjarne Lillevold. Kilde: UFO-Norge*

Dato: 26.06.2005 **Klokken:** En tid mellom 17 og 18 **Sted:** Ålen

Observatør: Amund Solheim

Amund er 75 år og bor på nord-øst siden av Midtre Gauldal, ovenfor Samvirkelaget i Ålen, nærmere bestemt mellom Samvirkelaget og jernbanestasjonen i Ålen. I 5-6 tiden så han tilfeldigvis ut av vinduet og fikk se et meget sterk lys på den andre siden av dalen. Amund mente lyset var ca. 20 meter fra huset til (tidligere) Per Eggen, rett på den andre siden av bekken. Den gården ligger oppi dalsiden mot sydvest, mot Rognefjell, like ved en bekk. Per Eggen er død for mange år siden, og huset er nå tomt. Lyset var ca. 2m i diameter og det svevet ca. 20 til 30 m over bakken. Det var et meget sterkt lys. Etter ca. 30 sekunder ble det plutselig borte. Etter nye 30 sekunder var lyset der igjen, men nå lyste det bare i 10 sekunder. Da ble det helt borte. - En time senere så Amund lyset igjen, på samme plass, men nå var det mye svakere. Etter ca. 10 til 15 sekunder ble det borte. Etter det så han det ikke mer. Tidligere på dagen hadde det vært et kraftig tordenvær og mye nedbør. Nå var det overskyet, og det var tusmørke. Amund sa at det var

første gang han hadde sett fenomenet, og det var fantastisk å se. Det var et så kraftig lys.

Ref. Bjarne Lillevold. Kilde: UFO-Norge

Dato: 01.01.2005 **Klokken:** 18:56 **Sted:** Heggset til Vårhus, Hessdalen

Observatører: Hallfrid og Bjarne Lillevold

Hallfrid og Bjarne kjørte bil hjemover fra kirken. De hadde vært på innsamlingsaksjon til ofrene etter Tsunami-ulykken. Da de hadde kommet til Heggset så de et sterkt lys over Aspåsgårdene i nord. Først så det ut som om det stod stille, men så beveget det seg sydover. Det beveget seg rykkvis hele tiden. Det stoppet opp og så beveget det seg fort, så stoppet det opp igjen. Slik holdt det på hele tiden. Lyset beveget seg sydover like over horisonten på Finnsåhøgda, og fulgt høgda hele tiden. Da lyset var kommet syd ved Heggset, altså rett vest for Heggset, ble det plutselig borte. Hallfrid og Bjarne kjørte sakte hjemover hele tiden. Da de kom fram til snuplassen ved veien hjemme, stoppet de opp for å se på lyset. Hallfrid gikk ut av bilen for å høre om det var noen lyd, men det var det ikke. Bjarne anslår total observasjonstid til 10 minutter.

Ref. Bjarne Lillevold. Kilde: UFO-Norge

MEDLEMMER I NETI 2005. Antall medlemmer betalende var i 2005 64 stk. Til sammenligning var det i 2004 76 medlemmer. Vi skal i 2006 prøve å få opp vårt medlemsantall i takt med vår informasjon ut til våre medlemmer. Hvis du som medlem ønsker å starte opp en gruppe der du bor og lur på om det bor noen i nærheten av der du bor, så ta kontakt med oss. Vi sjekker opp dette. Ring gjerne tlf. 4734 8316 der du treffer undertegnede Kjell Arne Høviskeland.

ROSWELL SAKEN

De fleste av oss har hørt om Roswell i 1947. Det er den meste kjente UFO-Crashen i historien og vi må bare fra Rune Øverbys internettsider gjengi det han har fokusert på i boken om Roswell som vi synes dere bør lese. Dette er en sak som ikke på lenge vil bli avsluttet som løst, men la oss håpe på en snarlig løsning og konklusjon på denne hendelsen.

Utdrag fra boken ROSWELL-MYSTERIET av Willy Ustad
fra -96 på grøndahl-dreier - isbn 82-504-2315-1

Sommeren 1995 begynte biter av en gammel film å sive ut til publikum, - en film som angivelig viser obduksjonen av likene fra krasjet ved Roswell. Omstendighetene rundt denne filmen er kanskje mindre kuriøse enn noen vil ha det til. Vi skal vurdere filmen og dens opphavsmann senere, men aller først skal vi se nøye på kameramannens skriftlige rapport.

Altså - kameramannens historie.

"Operasjon ÅNVIL (ÅMBOLT) - nå kjent som Roswellaffæren.

"Jeg gikk inn i det militære i 1942 og sluttet i 1952. De ti årene jeg tjente mitt land var noen av de beste i livet mitt. Min far var i filmbransjen, hvilket betydde at han hadde god greie på kameraer og fotografering. Jeg tror dette er grunnen til at jeg kom meg gjennom legeundersøkelsene som normalt ville avvist meg, fordi jeg hadde polio som barn.

Etter innrulling og grunnopplæring fikk jeg anledning til å bruke kameraferdighetene mine og ble en av de få heltidsfotografene i de væpnede styrker. Jeg ble sendt omkring til mange steder, - det var jo krig på den tiden, og fikk fort lære meg å fotografere under vanskelige omstendigheter.

Jeg vil ikke gi flere detaljer om min bakgrunn, bare at på høsten 1944 ble jeg overført til Etterretningstjenesten, der jeg rapporterte til Assistent Chief of Air Staff. Jeg ble flyttet rundt i henhold til de oppdrag jeg fikk. I løpet av min tid filmet jeg mye - inkludert testene ved White Sands (Manhattan/Trinity).

Jeg husker meget godt når jeg mottok ordren om å reise til White Sands (Roswell). Det var ikke lenge siden jeg hadde kommet tilbake fra St. Louis, Missonri, hvor jeg hadde filmet den nye ramjeten (Little Henry).

Det var 1. juni da McDonald ba meg melde meg for general McMullan for et spesialoppdrag. Jeg hadde ingen erfaring med å arbeide for McMullan, men etter å ha snakket med ham i noen få minutter, visste jeg at jeg ville aldri ønske å få ham som min fiende...

McMullan gikk rett på sak, intet utenomstakk. Jeg ble beordret til åstedet for et krasj såvidt sørvest for Socorro. Det hastet, og mitt mandat var å filme alt jeg så og ikke forlate vrakgodset før det var fjernet. Jeg skulle ha adgang til alle områder av åstedet. Om kommanderende offiser på åstedet hadde et problem med akkurat det, skulle jeg be dem ringe McMullen. Noen få minutter etter min samtale med McMullen mottok jeg de samme instruksjoner fra general Tooley, som sa at det var et russisk spionfly som hadde styrtet. To generaler på en dag - denne jobben var viktig!!

Jeg fløy ut fra Andrews sammen med seksten andre offiserer og menige, for det meste medisinsk personell. Vi

kom til Wright-Patterson der vi hentet mer personell og utstyr. Derfra fløy vi til Roswell i et C 54 transportfly.

Da vi kom til Roswell, ble vi transportert langs veien til åstedet. Da vi ankom dit var området allerede avsperrert. Allerede fra begynnelsen av var det greit å se at det ikke var noe russisk spionfly. Det var en stor skive - en "Flygende tallerken" - liggende på ryggen, og varmen slo i mot oss ennå fra bakken rundt den.

Sjefen på stedet overlot styringen til det medisinske personellet fra SAC (Strategic Air Command), som fremdeles ventet på at Kenney skulle komme. Imidlertid hadde ingenting blitt gjort så langt fordi alle bare ventet på ordre.

Det ble besluttet å vente til varmen ga seg før vi nærmet oss fordi brann var en anselig risiko. Dette ble gjort så mye verre på grunn av skrikene fra misfostrene (han bruker det engelske uttrykket Freak Creatures . Forf. anm.) som lå ved fartøyet.

Hva i Guds navn de var kunne ingen si, men en ting var sikkert, de var "sirkusvanskapninger", skapninger som ikke hadde noe her å gjøre. Hver av dem holdt fast på en boks som de holdt i begge hender tett inn til brystet. De bare lå der og skrek og holdt disse boksene.

Med en gang teltet mitt var satt opp begynte jeg å filme, først fartøyet, så åstedet og vrakgodset. Omtrent klokken 06.00 ble det bedømt som trygt å nærme seg vraket.

Vannskapningene skrek fremdeles og når noen nærmet seg, skrek de ennå høyere. De prøvde å beskytte boksene sine, men vi greide å få løs en ved hjelp av et hardt slag med en geværkolbe i hodet på en av vannskapningene.

Tre av vannskapningene ble slept vekk og sikret med tan og tape. Den Fjerde var allerede død. Det medisinske teamet var fra først av motvillige mot å komme nær disse vannskapningene, men fordi noen av dem var såret, hadde de ikke noe valg.

Med en gang skapningene var samlet opp, var første prioritering å samle sammen så mye av vrakgodset som kunne flyttes, for det var fremdeles fare for brann. Dette vrakgodset syntes å komme fra utvendige avstivere som

holdt en meget liten skive under fartøyet og som måtte være slått av når skiven tippet over. Vrakgodset ble tatt til teltstasjoner for registrering, og deretter lastet på lastebiler.

Etter tre dager ankom et helt team fra Washington og det ble besluttet å flytte fartøyet. Inne i det var luften ennå meget tung. Det var umulig å være der inne lenger enn noen få sekunder uten å føle seg syk. Derfor ble det besluttet å analysere det hjemme på basen, så det ble lastet på en lastebil (han bruker uttrykket flattop. Forf. anm.) og fraktet til Wright-Patterson, der jeg kom sammen med det igjen.

Jeg ble på Wright-Patterson i tre uker og arbeidet med vrakgodset. Så fikk jeg ordre om å melde meg på Fort Worth (Dallas) for å filme en obduksjon. Normalt ville jeg ikke ha noe problem med dette, men det ble oppdaget at vannskapningene kunne innebære en medisinsk risiko. Derfor ble det forlangt at jeg skulle bære den samme beskyttelsesdrakten som legene. Det var umulig å håndtere kameraet skikkelig, lading og fokusering var meget vanskelig.

Faktisk - og mot ordre - Fjernet jeg beskyttelsesdrakten under filmingen.

De første to obduksjonene fant sted i juli 1947.

Etter filmingen hadde jeg flere hundre filmruller. Jeg skilte ut problemruller som ville kreve spesiell omsorg under framkallingen, jeg ville ta dem senere. Den første ladningen ble sendt videre til Washington og jeg framkalte resten noen få dager senere. Så fort de gjenværende rullene var framkalt, kontaktet jeg Washington for å avtale

hentning av den siste ladningen også. Utrolig, men de kom aldri for å hente dem eller arrangere transport for dem. Jeg ringte mange ganger før jeg rett og slett ga opp. Jeg har hatt dem hele tiden siden da.

I mai 1949 ble jeg spurt om å filme den tredje obduksjonen."

ENDA ET ROSWELL-VITNE SOM BLE "BORTE".

En sykepleier på Roswellbasen hadde en kjæreste i et begravelsesbyrå ved navn Glenn Dennis som ble beordret til flybasen for å levere mange barnekister og da han ankom møtte han den kvinnelige sykepleier.

Kvinnens fortelling til Glenn Dennis er slik:

-Hun visste ikke at den vanlige besetningen ved sykestuen var beordret til ikke å møte på arbeid den dagen (pga det ekstraordinære omstendigheter som oppsto da de skulle hemmeligholde oppstyret rundt den styrtede ufoen ved området). Derfor møtte hun som vanlig og gikk til forrådsrommet for å hente utstyr til dagens bruk.

I rommet var to menn i kirurgantrekk, med masker og hansker. Det var to stativbord i rommet (gurneys) og det lå en liksekk på hvert av dem. Begge var åpne. Legene var ved ett av bordene, der liksekken var brettet til side.

Det var to små, lemlestede kropper i liksekken. Stanken var forferdelig.

Hun fikk ingen sjanse til å komme vekk fra rommet og stanken, for legene ba henne bli. De kom til å trenge hjelp, sa de. Hun ble beordret til å notere ned det de sa mens de undersøkte likene.

Hun hadde aldri sett noen av dem før. Men; Hun hørte en av dem si noe til den andre om noe de måtte gjøre når de kom tilbake til Walter Reed Hospital.

Sykepleiersken ga denne beskrivelsen av likene til Glenn Dennis:

- En hånd var revet løs fra en av de lemlestede kroppene. Den hadde bare fire fingre. Hver fingertupp hadde små "puter" med noe som lignet sugekopper.

-Munnen manglet tenner, den hadde noe som lignet en "tyggeplate" av hard brusk.

-I stedet for en ørekanal hadde de to, men knapt nok et ytre øre.

-Nesen var konkav, med to nesebor men uten vår benbro mellom øynene.

-øynene var store, men dypt innsunkne. Hun mente at dersom de hadde ligget ute en tid ville øynene ha sprukket og tørket ut, men selve benbygningen rundt øynene fortalte at de hadde vært store.

-Hodet var uforholdsmessig stort. Legene noterte at benstrukturen var fleksibel - myk som hos et nyfødt barn.

-Avstanden fra skulder til albue var mye kortere enn avstanden fra albue til håndledd.

- Hun anslo kroppslengden til omtrent fire fot - 1,2m.

- Om ansiktet mintes hun en av legene si at det minnet ham om en hundre år gammel kineser.

- De ble alle tre syke og måtte forlate rommet. Det skjedde mens Glenn Dennis oppholdt seg i dagligrommet på sykestuen og kranget med den rødhårede kapteinen.

Hun spurte Glenn Dennis om de hadde brakt "skapningene", som hun kalte dem, til Ballard Funeral Home. Dennis kunne bare fortelle henne at det hadde de ikke.

Hun laget noen skisser for Glenn, men disse er gått tapt i årenes løp. Trolig ble de kastet etter at han forlot Ballard i 1962.

Glenn Dennis så avisartikkelen om den flygende tallerkenen om kvelden denne dagen, 8. juli 1947. Det var da han begynte å mistenke en sammenheng. Han nevnte aldri sykepleiersken med ett ord til sin far(som eide begravellesbyrået). Det kan være mange grunner for det, - faren var en streng mann - og Glenn var en gift mann. Og selv etter snart femti år er det lett å forstå at Glenn Dennis nok har vært noe betatt av henne, han beskriver henne som en skjønnhet, med mørkt hår og nøttebrune øyne, ikke ulik Audrey Hepburn.

En ensom, dypt religiøs ung kvinne som ikke fant seg til rette i det militære miljøet, og en alvorlig ung mann med begravelse som yrke. En av dem ble et hovedvitne i tidenes merkeligste sak. Den andre forsvant sporløst.

I to-tre dager prøvde Dennis å få tak i henne igjen, - forgjeves.

En annen, noe eldre sykepleierske, fortalte ham at hun var sendt vekk samme kveld hun hadde snakket med ham. Han

mener å huske at denne sykepleierskens navn var kaptein Wilson, men er ikke sikker.

Seks uker senere kom et brev til Glenn Dennis. Det var adressert til Ballard Funeral Home, ikke hjem til ham. Det ga et militært feltpostnummer (APO-nummer for utenlands tjenestested). Hun skrev hun var i England - hadde ikke tid til å skrive.

Glenn Dennis trodde aldri det egentlig kom fra henne

Underskriften var skrevet med maskin som resten av brevet, uten egentlig underskrift.

Likevel skrev han tilbake.

Dette brevet kom i retur, merket "Returneres til avsender". Nederst på konvolutten var det stemplet, med et rødt stempel; DESEASED (avdød), - men Glenn Dennis har gjennom alle år egentlig håpet at hun likevel var i live, at brevet dekket over noe.

Slutt bokutdrag.

Rune Øverbys *sluttkommentar*: ja - hvor mange har ikke CIA &co. ryddet av veien av vitner til ufocrasher og tilsvarende med dette. Trusler og likvidering har vært metodene til å holde dette som et ikketema i 60år! For den allmenne masse har latterliggjøring vært hovedmetoden. Først gjennom Internett har informasjonen for alvor kommet ut til verden, ettersom nettet er desentralisert og ikke SÅ lett å stoppe. Men også der prøver de seg med høytekniske metoder. F.eks. har tore som driver serverne til galactic.to flere ganger påvist forsøk på å blokkere systemene - og han ser det er meget "avanserte" forsøk som er blitt gjort. Men disse motkreftene har jo nærmest uendelige ressurser hva angår penger og tilgang til teknikk. Men uansett vil de "tape" til slutt - det VET de som har oversikt over de større planene for vår klodes videre evolusjon. **Kilde: Rune Øverby's hjemmesider.**

MINI-INTERVJU MED ERLING STRAND.

Før intervjuet kommer her litt informasjon om UFO-Bygda:

Hessdalen er en liten dal i Norge, ca. 12 mil syd for Trondheim. I desember 1981 begynte innbyggerne å se merkelige lysfenomener, ofte beskrevet som lysende store kuler, som beveget seg rundt nede i dalen. Fram til slutten av 1984 ble flere hundre observasjoner gjort i dalen. På det meste var det opp til 20 observasjoner i uka. Dette ble etterhvert kjent blant folk, og mange reiste til Hessdalen og fikk se fenomenet selv.

Project Hessdalen ble dannet sommeren 1983. En feltaksjon ble gjennomført fra 21. januar til 26. februar 1984. 53 visuelle observasjoner, og flere instrumentavlesninger ble gjort i løpet av den feltaksjonen. Du kan lese mer om det i [den tekniske hovedrapporten](#). Det ble også gjennomført en feltaksjon vinteren 1985, men da ble det ingen visuelle observasjoner i den perioden instrumentene var tilstede.

Fortsatt gjøres det observasjoner i Hessdalen, men antallet er nå ca. 20 i året. En automatisk målestasjon ble satt opp i Hessdalen i august 1998. Data og alarm-bilder fra den målestasjon blir sendt til denne web.

Hva skal dette "fenomenet" kalles?

"Earthlight" ? (Jordlys), "Min-min light"?, "Ukjent lysfenomen"? - Vi har valgt å kalle det "**Hessdalsfenomenet**".

Hvorfor er det viktig å finne løsningen på dette fenomenet?

Det er flere svar på dette spørsmålet:

- Da fortsatt ingen har funnet svaret på hva fenomenet er, vil svaret sannsynligvis gi oss ny viten om vår verden. .. *(og en mer viten om vår verden vil kunne gi oss et bedre grunnlag til å bedre forstå konsekvensene av våre handlinger mot vår verden ("naturen"))*.
- Vi vet det er mye (lys) energi i dette fenomenet. Kan studiet av dette lede oss til en ren energikilde?
- Dagens mysterium kan bli morgendagens teknologi.
- Det vil bli lettere for personer å fortelle andre om sine opplevelser. En større åpenhet om slike fenomener, og andre "ukjente" fenomener, vil kunne gjøre det lettere å starte forskning på disse områdene. Det vil igjen kunne gi en bedre innsikt om vår verden.

Kilde: UFO-Norge.

Så til første intervju i vårt nyhetsbrev...

Intervjuet skjer på telefon og det første spørsmålet som dukker opp er jo å få vite status på prosjektet i dag, hvordan ligger det an? Strand svarer: "Pr. i dag er det ikke noe kamera eller videokamera som tar bilder eller filmer på målestasjonen. Slik har det vært i et par år og grunnen er manglende midler. Samtidig sliter vi med programvaren i våre datamaskiner som var for dårlig og som må bli bedre. I dag er det en datamaskin der som sender data til et universitet i USA bl.a. om værreport og annen info.

Hva er planene fremover? Det er å kunne få midler nok til å ansette en person som kunne jobbe aktiv med prosjektet. En lønnskostnad på kr. 150.000,- for et halvt års arbeid er ikke uvanlig lønn. Videre er vi på jakt etter en programmerer som kan jobbe gratis for prosjektet for å lage en bedre programvare.

På nettsidene er det lagt ut bilder fram t.o.m. 2003, for 2004 og 2005 mangler det bilder grunnet, som allerede nevnt, manglende utstyr.

Når er det omvisning for medlemmer av prosjektet? Er det en spesiell tid på året? Strand svarer: "August måned er det aktuelle tidspunktet for en spennende omvisning til Hessdalen".

Har det vært noen observasjoner i det siste? "Nei, antall observasjoner har gått ned. I 2005 var det noen få observasjoner, og de er for øvrig nevnt i nyhetsbrevet. Vi takker Strand for mini-intervjuet, ønsker han lykke til videre med prosjektet, og vi kommer tilbake til et større intervju med han i løpet av 2006.

Du kan støtte prosjektet ved å bli med i "**Project Hessdalen's venner**". Du vil da få:

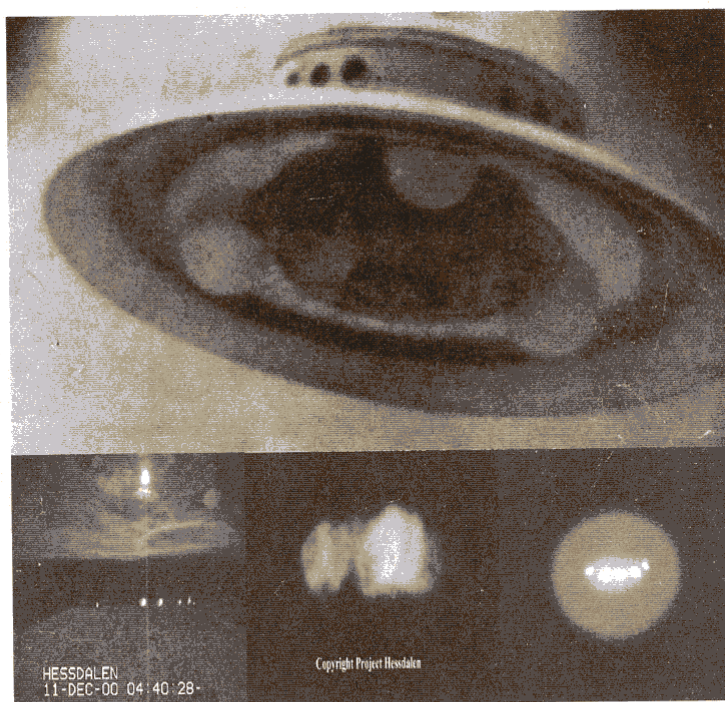
- Et medlemskort
- Rapport to (eller flere) ganger i året
- Spesiell informasjon for "venner", som kanskje ikke alltid passer for fullstendig offentliggjøring.
- En gang i året få invitasjon til å bli med på en spesiell guidede tur i Hessdalen

Du blir medlem ved å betale (minimum) **kr.500,-**.

Ta kontakt med [Erling Strand](mailto:Erling.Strand@hiof.no) (tlf.: 41425411) for å avtale nærmere hvordan bidraget ditt kan gis. E-post: Erling.P.Strand@hiof.no

Høviskeland oppfordrer de som kan til å støtte dette viktige prosjektet! NETI er blant de sponsorene som prosjektet har. Hvis du ikke har kr. 500,- med en gang, kan du gjerne betale inn for eksempel kr. 100,- i hver mnd i 5 måneder.

Spenninger, syntese og spiritualitet i norsk UFO-bevegelse, særlig eksemplifisert i organisasjonen NETIs forestillingsunivers

Jan Bertil Heilund

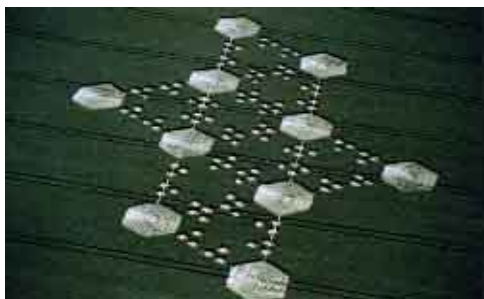
Dr.art. avhandling i religionskunnskap

Universitetet i Bergen
2005

Som vi informerte i nyhetsbrevet som kom i august 2005 på mail, så er det en person som har deltatt på møtene i Bergen, som har "forsket" på NETI og resultatet har blitt en doktoravhandling i bokform hvor NETI har fått god plass sammen med UFO Norge. Boken tar for seg religion, ufo, flere sider synspunkter omkring UFO-fenomenet. Etter en lett gjennomgang ser det bra ut, men forfatteren har måttet fjerne ca 100 sider og skrive litt om fordi at de som skulle godkjenne boken ikke likte at den var vel pro UFO. Det kan se ut

til at han er blitt sensurert, men alt i alt ser det endelige resultatet bra ut.

Hvis du ønsker å bestille et eksemplar av boken, så tar du kontakt med forfatteren selv, Jan Bertil Heilund, på tlf. 4787 7722. Boken inkl. porto koster kr. 250,- og i dag har han ca 10-12 bøker igjen. Boken/doktoravhandlingen kan anbefales!

KORNSIRKLER ER EN AV DE MANGE SIDENE MED UFO-FENOMENET
SOM VI KOMMER TIL Å BELYSE I FREMTIDIGE NYHETSBREV

SEMJASE

BILLY MEIER

SEMJASE, BILLY MEIER'S KONTAKTPERSON. KOMMER TILBAKE MED MER
INFO OM DERES KONTAKTER

Etter et par års stillhet så er vi i mål med vårt første nyhetsbrev. Vi beklager nok engang at blad og info til våre medlemmer har ikke kommet regelmessig grunnet problemer med å få inn nok stoff, hjelp til å oversette, redaktørjobben med å lage bladet o.s.v. Men nå skjer det noe og vi håper på tilbakemeldinger fra dere medlemmer på våre nyhetsbrev m.m. For ordens skyld skal nevnes at artikler i nyhetsbrevene gjenspeiler ikke nødvendigvis NETI's offisielle syn på UFO-fenomenet. Det faglige ansvar for materialet som publiseres i brevene, tilfaller derfor den enkelte forfatter.

Nyhetsbrevet ble avsluttet mandag 6.februar 2006

Med vennlig hilsen: Redaktør Kjell Arne Høviskeland